

Scénář - paní Marie Kohoutová

Paní Marie Kohoutová, rozená Pavlíková žila celý život v Kolinci. Vzpomíná na své dětství, které oproti dnešku nebylo snadné.

Žilo se skromně. To nebylo jako teď, teď si můžete všechno koupit, To se nedá vůbec srovnávat. My jsme nosili přešívány věci. Byla jsem ráda, když teta mně dala starej kabát. Druhá teta mě ho přešila, udělala mi z toho bundu. Strašně jsem si jí vážila.

Nejhorší vzpomínky má na druhou světovou válku, která když skončila, bylo jí 8 let.

Přeletělo letadlo a my utkali domů a za chvíli houkala siréna. Tak Já jsem říkala co to má znamenat? A babička říkala děti poletí tady Němci,¹ tak se musíme všichni schovat a zatemnit vokna, aby neviděli, kde je vesnice. A to nebylo jednou, to bylo mnohokrát a mnohokrát.

Zaujala nás historka o karavaně Němců, která Kolincem procházela. Velmi mladí a vyplašení vojáci, spali u nich před chalupou a ve stodole. Děti se na ně chodily koukat a s jedním mladým Němcem s přelepeným okem se dali do řeči. Vyprávěl jim, že oni do války nechtěli, ale museli, byli naverbovaní.

za té války takovej stres byl, byli jsme malí. A teďko když nějaká ta hrůza přišla, tak se všichni třásli a měli strach. To jsme prožívali hrozně těžce.

Naštěstí přišlo osvobození. Kolincem projížděli Američané. Paní Marie vypráví, jak u jejich domu zastavil tank, vylezla na něj a podala vojákům kyselé mléko.

To jste neviděli děti, s jakou chutí voni se napili toho domácího mlíka.

Ale ani po válce to však nebyla nejlehčí doba. Její rodina hospodařila na sedmi hektarech a dalších pronajatých polích. Museli ale odevzdávat tak velké dávky, že jim pro jejich potřeby moc nezbývalo. Všichni museli velmi pracovat a i paní Marie se svým bratrem a sestrou museli pomáhat. Bratr i v těžkých podmínkách vystudoval medicínu. Musel se učit v chlévě mezi čurůky, ale stal se úspěšným gynekologem, napsal hodně vědeckých prací a dosáhl titulu docent.

¹ Ve skutečnosti se jednalo o americké válečné letectvo.

*Nebyl to lehký život. Nedej Bože, aby se to vrátilo, to bych nepřála nikomu.
Já bych jenom přála vám, dětem, abyste na tom byli líp, než jsme byli my. A to je vidět, že je.
To vám moc přeju. My sme to jak říkam měli těžký za války a po válce právě téma
komunistama.*

ZŠ a MŠ Kolinec

Autorský tým: Anna Doubravová, Karolína Černá, Radek Honzík, Matyáš Dio

Pedagogické vedení Adam Hanus